

[Jeisen Christensen.]

Landbrugsejendomme og de dermed i Forbindelse staaende høje Priser. Gældssaneringsarbejdet bør efter mit Partis Mening begrænses til at omfatte de Ejere af Landbrugsejendomme, der paa Grund af for stor en Gældsbyrde ikke ser sig i Stand til at efterkomme deres Forpligtelser.

De i et Bilag til Folketingets Betænkning nævnte 5 Eksempler fra Vestjylland paa Ejendomspriser, skattemæssige Værdier og Gældsprioritering viser tydeligt Nødvendigheden af, at der ikke fastlægges en skematisk Grænse for de Udvalg, der skal arbejde med Gældssaneringen. De maa have Lov til at skønne i det enkelte Tilfælde, ligesom der ogsaa maa staa flere Muligheder og Udveje aabne under Arbejdet med Saneringen af de overbebyrdede Ejendomme, end det foreliggende Lovforslag giver Udtryk for. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslagets andet Afsnit, som bedst vil kunne behandles i et Udvalg. Dog vil jeg nævne, at mit Parti maa tage Afstand fra § 15, saaledes som den er affattet. Det Forsøg, her er gjort paa at skabe et Formynderskab over for Besiddere af bestemte Ejendoms typer, er der ingen Grund til at fremme.

Jeg skal slutte med at sige, at mit Parti ikke kan gaa med til at fremme Lovforslagets første Afsnit, men i Stedet for ønsker berettigede Lettelser for Landbrugsejendomme, hidført gennem en Reduktion af den uretfærdig høje Ejendomsbeskatning, hvorimod vi er villige til fortsat Forhandling i et kommende Udvalg om andet Afsnit af Lovforslaget efter de samme Linier, som Venstre anlagde i Folketinget. Jeg skal ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et særskilt Udvalg.

Rasmussen Flemløse: Jeg skal paa min Gruppes Vegne gøre nogle Bemærkninger til de to Forslag, som den højtærede Finansminister før forelagde her i Tinget, men forinden jeg gaar over dertil, vil jeg gerne til den højtærede Landbrugsminister gøre en ganske enkelt personlig Bemærkning. Saa vidt jeg forstod, udtalte den højtærede Landbrugsminister i Indledningen til sit Forelæggelsesforedrag her i Tinget, at dansk Landbrug nu som Helhed var naaet frem til en Forrentningsprocent paa over 4. For saa vidt jeg har opfattet Ministerens Udtalelse rigtigt, maa jeg gøre Indvending imod en saadan Udlægning af de faktiske Forhold. Jeg tror, der trænges til en Understregning af, at den Forrentningsprocent,

som angives af Landøkonomisk Driftsbureau, er udregnet paa Grundlag af et relativt lille Antal Landbrugsregnskaber, og vi, der har med Administrationen af vore Skattelove at gøre, har, i alt Fald paa nærværende Tidspunkt, Lov til at hævde, at Ansættelserne for dansk Landbrug i Dag i al Almindelighed taler et andet Sprog.

De to af den højtærede Finansminister forelagte Lovforslag har i det andet høje Ting været undergivet en saa indgaaende Behandling i Salen, at det vel kan være vanskeligt i dette høje Ting at fremføre stort andet eller mere end det, der gennem Folketingets tre Behandlinger af Lovforslagene alt er fremført. Jeg kan derfor i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt indskrænke mig til nogle enkelte Bemærkninger. Begge Lovforslag er, som den højtærede Finansminister og den højtærede Landbrugsminister bemærkede, knyttet til den Skæbne, som Lovforslaget om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld maatte faa her i Tinget. Dette gælder fuldt og helt om Lovforslaget angaaende Dækning af Udgifterne til Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld og i væsentlig Grad om Lovforslaget angaaende overordentlig Indkomstskat til Staten, idet saavel §§ 1 og 2 i Dækningsforslaget, § 1 i Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat samt § 23 i Saneringsforslaget indeholder dertil sigtende Bestemmelser.

Om Lovforslaget angaaende Dækning af Udgifterne til Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld kan siges, at det paa sin Gang gennem det høje Folketing paa Ministerens Initiativ er undergaaet en Væsensændring, hvad den højtærede Minister ogsaa paapegede. Da Forslaget fremsattes i Folketinget af den højtærede Minister, hed det: Forslag til Lov om Gældssaneringsydelse, og Formaalet var enkelt og klart dette at fremskaffe 100 Mill. Kr. til Saneringslaan ved Udskrivning paa store Indkomster og Formuer i de kommende 4 Aar. Saa vidt jeg kan se, indeholdt den højtærede Ministers Forslag ikke noget om, at der skulde afsættes Beløb til Rentetab, Tab paa Pantebreve og til Administration med videre. Jeg fremholder ikke dette for at rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Minister. Det er jo muligt, at den højtærede Minister var og maaske endnu er af den Opfattelse, at de nævnte Udgifter kunde afholdes af Statens løbende Indtægter. Jeg fremholder det kun, fordi der, saa vidt jeg kan se, her foreligger et Tilfælde, hvor den højtærede Minister ikke har stillet Dækningsforslag, skønt det paa